

15/423-425 Moo 10, Samrong Nua

Muang, Samut Prakan 10270

Hyvät Armonkodin ystävät,

lämpimät terveiset kesäisestä Thaimaasta. Vuosi on jo pitkällä, mutta uusi kirje on saanut odottaa. Olemme eläneet alkuvuoden monenlaisten kiireiden keskellä, joista aikaavievin, muttei suinkaan epämieluisa tehtävä, on ollut Armonkotiin yksin jääneiden lasten hoito.

Viime vuonna saavutimme uuden ennätyksen Armonkodilla asuneiden naisten vuosittaisessa määrässä: yhteensä 65 naista; parhaimmillaan 17 naista jakoi Armonkodin arkea ja juhlaa yhtä aikaa. Periaatteessa Armonkotiin mahtuu 15 naista kerrallaan, mutta patjamajoitus on joustava. Onneksi vauvoja ei ole ollut yhtä aikaa niin paljon; silloin voisivat patjatilatkin käydä vähiin ja pesupaikalle syntyä 'vauvajono'. Alkuvuosi on ollut hiljaisempi, niin kuin usein ennenkin. Thaimaalaisen kalenterin mukaan juhla-ajat keskittyvät alkuvuoteen, mm. kolme uuden vuoden juhlaa ja pitkä kesäloma kouluista maaliskuusta toukokuuhun. Sitten onkin edessä pitkä arkinen loppuvuosi.

Loppu- ja alkuvuosi ovat turistikautta Thaimaassa. Mekin saamme siitä osamme lukuisina vieraina, jotka ovat kiinnostuneita muustakin kuin valkoisista hiekkarannoista. Olen usein todella vaikuttunut vieraiden ja vaapaaehtoistyöntekijöiden kiinnostuksesta Armonkotia kohtaan. Loka-joulukuussa Lähetysseuran vapaaehtoisiksi pestautuneet **Kati ja Isa Lucke** auttoivat ja ideoivat toimintaa Armonkodilla. Kirjeen lopussa on Katin kirjoittama kuvaus kokemuksestaan.

Tammikuussa **Joanna Linden-Montes** haastatteli työntekijöistä **Nok:**ia ja äitejä; juttuja voi lukea lähiaikoina Lähetysseuran ja ruotsinkielisestä Mission-lehdestä. Esikoulutus-harjoittelija **Matleena Ikola** vietti Armonkodilla muutaman harjoittelupäivän. Helmikuussa Lähetysseuran hallituksen jäsenet **Minna Lairi** ja **Simo Juntunen** sekä **Suvarmarja Rannankari-Norjasen** luotsaama TASAUS-ryhmä tutustuivat Armonkotiin. Neljä norjalaista vapaaehtoista on auttanut lastenhoidossa ja käsitöiden valmistuksessa. Lisäksi kaksi Bangkokissa asuvaa expatriaattinaista opettavat käsitöitä äideille ja saksalainen

harjoittelija englantia työntekijöille viikottain. Maaliskuussa Logos Hope –laiva ankkuroi Bangkokin satamaan. Laivalla on tällä hetkellä myös suomalaisia, ja heidän kutsumanaan kävimme laivalla. Armonkodista kuultuaan he halusivat vastaavasti tutustua työhömmö. Kolme rohkeaa nuorta tuli vielä uudelleen leipomaan pullia äitien kanssa.

Maaliskuun alussa pidettiin jälleen diakoniaosaston järjestämä Diakoniapäivä kirkon päätoimististolla. Seurakunnat, Luther-seminaari ja diakonian eri työmuodot möivät valmistamia ruokia ja myös kirpputoritavaraa. Vuosittainen inventaario on ihan tuottoisaa ja varsinkin hauskaa.

Äidin osa ei ole aina helppo hyväksyä. Alussa mainitsemani äidittä jääneet vauvat jäivät meille äitien kirjaimellisesti karattua. Aikaisemmin ilmiö on ollut hyvin harvinainen, sillä vaikka äiti ei voi huolehtia lapsestaan, hän saa kaiken mahdollisen tiedon vaihtoehdoista ja valinta on viime kädessä hänen. Äiti on kuitenkin lapsensa hoitaja, kunnes sijaiskoti vastaanottaa lapsen. Sijaiskodeista on tällä hetkellä pulaa, ja äidit ovat joutuneet odottamaan jonkin aikaa. Toisaalta viive on antanut aikaa sopeutua tilanteeseen, sillä lapsen antaminen adoptioon ei ole helppo ratkaisu. Joillekin odotus on kuitenkin ollut ylivoimaista joko henkisesti tai muiden sitoumusten takia. Periaatteessa Armonkodin henkilökunta ei riitä yksinäisten lasten hoitoon, mutta yllättävässä tilanteessa aikaa on ollut raivattava muilta töiltä. Pikku hiljaa vauvat pääsevät eteenpäin uusien vanhempien toivotuiksi lapsiksi.

Kiitämme jälleen esirukouksestasi, jokaisesta kortista ja lahjasta. Armonkodin työ ei olisi mahdollista ilman jatkuvaa tukeasi! **Riemullista Pääsiäisjuhlaa – Kristus nousi kuolleista!**

Armonkodin henkilökunnan & äitien puolesta

Anja Markkanen

Mon ei aio luopua lapsestaan.

Turvallinen keidas

Sain olla tyttäreni Isan (15v) kanssa mukana Armonkodin arjessa kolmen kuukauden aikana vuorokauden viikossa. Tuona aikana askartelimme Armonkodin asukkaiden kanssa, osallistuimme kodin arkipuuhiin ja pidimme hartauksia. Aika kodissa oli meille ainutlaatuista ja kasvattavaa. Armonkoti on "turvapaikka Thaimaassa" (perustajan Anneli Könnin kirjan nimen mukaisesti), ja meille se oli myös keidas kaoottisen miljoonakaupungin keskellä.

Turvapaikka se on ollut ja on lukuisille nuorille naisille ja heidän lapsilleen, jotka ovat monista erilaisista syistä johtuen etsineet suojaa ja tulevaisuutta. Armonkodissa viestitetään teoilla ja sanoilla jokaisen äidin ja lapsen olevan suunnattoman arvokas, oli sitten raskaus seurausta hyväksikäytöstä, tietämättömyydestä, väkivallasta tai huolimattomuudesta. Koimme, että toimintaa ohjaa armahtavan opastamisen henki.

Toisiinsa kietoutuneena nämä periaatteet mahdollistavat työn onnistumisen.

Armonkoti oli meille keidas. Maanantain aamuruuhkat ja kaupungin kiire jäivät taakse, kun avasimme Armonkodin portin. Tunsimme, että vaatimattomissa olosuhteissa ja arkisen työn keskellä vierailija kokeen Armonkodissa merkillistä rauhaa ja lepoa. Ajattelemme, että tuon talon hauraat asukkaat ovat Armollisen Isämme erityisessä suojeluksessa ja lukemattomien esirukousten kantamia.

Armonkodissa eletään arkista elämää ja tehdään työtä elämän peruskysymysten parissa. Siellä kohdataan monenlaisia rikkinäisen ihmiselämämme kysymyksiä ja kannetaan toistemme vajavaisuutta. Armonkodin päällä lepää suuri siunaus ja sen toimintaa kannattelevat ihmistä isommat voimat.

Kati ja Isa Lücke

